

2025. február 9–22.

ÉLETÜNK

Budapest-Kálvin Téri Református Egyházközség

NE AGGÓDJATOK ÉLETETEKÉRT

A Jézus által megmutatott gondtalanság nem a bölcs közönye, és nem annak az érzelemmentessége, aki megveti az embereket és szenvedéseiket. Nem annak az álmódosónak az ártatlansága, aki mit sem tud a madarak éhen halásáról vagy a liliomok elszáradásáról. Inkább a remény alapján keletkezik. Tudja: a gondnak megvan a jogosultsága. De azt is tudja: a gond nem gyógyít. Nem szabadít meg. Nem ad szilárd talajt az ember lába alá. Nem ragad ki a fenyegetettség és gond, újabb fenyegetettség és újabb gond körforgásából. – Ha valaha is tisztában volt valaki a létezés mélységeivel, Jézus tisztában volt velük. Nem az ember csekély erői alapján ígért megváltást. Megmutatott viszont egy olyan erőt, amely megtartja az embert a szakadék fölött is, és aki ezt vele együtt kipróbálja, fel fogja ismerni: igen, léteznek veszélyek, de nem kell félnem. Minden tervem kudarcba fulladhat, de engem tenyerén hordoz valaki. Lehetek gyenge, de nem kell a saját lábaimon állnom. Mindent elvehetnek tőlem, de semmihez sem kell ragaszkodnom. Amire szükségem van, veszélyeztettség nélkül rendelkezésemre áll. Fenyegetettségben élek, de nem kell védekezniem. Sosem tudom, hogyan őrizkedjem a bűnössé válástól, de Isten nem az ártatlanságomon mér le engem, hanem azok iránti szeretetemen, akik éppoly bűnösök, mint én vagyok.

(Jörg Zink)

„Minden gondotokat őreá
vessétek, mert neki gondja
van rátok.”

(1Pt 5,7)

Olvassuk közösen a Bibliát! Imádkozzunk együtt!

Február 9., vasárnap, olvasandó: Lk 10,1–16

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/LUK/10>)

Magyarázat:

„Aki titeket hallgat, engem hallgat...” (16) Jézus szolgálatra hív ma is. Ijesztő lehet a felelősség: egyszerű emberi szavainkon keresztül Ő maga akar megmutatkozni. Ez a felelősség önerőből nem hordozható, mi lépten-nyomon csak önmagunkat adjuk Krisztus helyett. Könyörögjünk Szentlélekért, hogy a sajátos személyiségvonalásaink ne eltakarják, hanem még inkább láthatóvá tegyék Krisztus szeretetét, a mai napon is!

Imádkozzunk, kérjük Urunkat, hogy amikor szolgálatra hív és küld minket, mai tanítványait is munkásként az ő aratásába, hogy valóban Krisztus nevében és hatalmával, az ő személyét és Isten bűnbocsátó szeretetét hitelesen képviselve hirdethessük Krisztus megváltását, Isten országának hathatós közelségét, örömét és békeességét. Könyörögjünk Szentlélekért, hogy legyen pártfogónk küldetésünkben, és abban ne tántorítson minket vissza egyes emberek ellenállása vagy közönye.

Február 10., hétfő, olvasandó: Lk 10,17–20

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/LUK/10>)

Magyarázat:

„...inkább annak örüljete...” (20) Keresztyén életünkben sokszor csak a látható eredményekig vagy kudarcokig látunk. Elhívásunk lényege azonban nem az eredmények produkálása, hanem az, hogy egyre inkább Krisztus megváltásának öröme határozzon meg. Ma erre az öröme kapunk emlékeztetőt. Engedjük, hogy ez adja meg az alaphangját mindannak, amit teszünk ezen a napon!

Imádkozzunk, hogy megértsük Jézus figyelmeztetését, amit a szolgálatuk eredményességére büszke tanítványoknak mond, hogy a gonosz lelkek elűzését valójában Isten végezte el: én adtam nektek a hatalmat, az ellenség minden ereje felett, hogy senki se árthasson nektek, az én ügyemért. Kérjünk Urunktól józanságot, hogy ne büszkélkedjünk azzal, ami nem tőlünk van, sőt egyáltalán ne legyünk büszkék, hanem mindent szolgálatunkat azzal az Isten iránti hálával és örömteli bizonyossággal végezzünk, hogy a mi nevünk is fel van írva a mennyben.

Február 11., kedd, olvasandó: Lk 10,21–24

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/LUK/10>)

Magyarázat:

Jézus ujjong az Atya minden emberi logikát felülíró nagy tervén: „...mert elrejtetted ezeket a bölcsék és értelmesek elől, és felfedted az egyszerű embereknek.” (21) Én hová sorolom magam? Sokszor inkább húzna a szívünk a világ „bölcei és értelmesei” felé, hiszen velük mutatkozva mi is többnek látszódunk. Krisztus útja nem a naggyá, hanem a kicsivé válás felé vezet. „Egyszerűvé formálj, belső lelkiképpen” – legyen ma is ez a vágyunk és imádságunk!

Imádkozzunk, magasztaljuk mi is megváltó Urunkkal együtt az Atyát, aki Jézusért nekünk is Atyánkká lett, mi pedig az Ő gyermekei lehetünk. Magasztaljuk Istenünket, hogy Fia által felfedi előttünk önmagát, és kinyilatkoztatása nem a nagyok, a bölcsek értelem-fitogtatása, hanem a kicsinyek, „az egyszerű emberek” iránta való bizalma előtt nyílik meg. Magasztaljuk Urunkat, hogy kegyelméből mi is azon „boldogok” közé tartozhatunk, akik megláthatják Istennek a világban való hatalmas tetteit, és hallhatják a megváltás evangéliumát.

Február 12., szerda, olvasandó: Lk 10,25–37

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/LUK/10>)

Magyarázat:

„De ki a felebarátom?” (29) – a kérdés újra és újra felmerül bennünk. Van véleményünk arról, hogy a felé nyújtott segítő kezet ki érdemli meg, és ki méltatlan rá. Jézus megfordítja a dolgot: nem az számít, hogy én kit tekintek alkalmasnak, hanem az, hogy ki felé kapok lehetőséget a szolgálatra, és hogy jól használom-e az erre kapott kegyelmi időt. Járjunk ma is ennek a keresésével: hol válhatok felebaráttá, segítő kézzé, Krisztus eszközévé?

Imádkozzunk, hogy ne váljunk olyan emberekké, akik észszerűségből vagy félelemből elhúzódnak a bajban levő, szükségét szenvedő embertárstól, s mintha nem vennék észre, átnéznék a nyomorúságán. Kérjük Istent, hogy tisztítsa meg szívünket racionális indokainktól, és formáljon minket irgalmas emberré, aki sebeket kötöz egy sebeket ejtő, könyörtelen világban. Adjunk hálát Istennek Jézus Krisztusért, akinek egész földi élete erre mutatott példát, és kegyelme erre az életre szüli újjá irgalmatlan szívünket.

Február 13., csütörtök, olvasandó: Lk 10,38–42

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/LUK/10>)

Magyarázat:

„Uram, nem törődsz azzal, hogy a testvérem...” (40) – kezdi Márta a panaszát. Ilyenek vagyunk mi is sokszor, szeretnénk, hogy Jézus a mi nézőpontunkból lássa a helyzetet, mellettünk álljon ki, minket igazoljon. A „jobb rész” választása azt is jelenti: örömmel végzem a feladatom, nem méricskéléssel és összehasonlítgatással. Akármit is bíz rám ma, végezhetem azt Őt dicsőítő és a keresztyén testvérem szolgálatát is megbecsülő lélekkel.

Imádkozzunk Urunkhoz, kérve Őt, nyissa fel szemünket, hogy meglássuk, mennyi felesleges, időrabló tevékenység tölti ki mindennapjainkat, miközben a lényegre, a Jézus szerinti „egy szükséges dologra” nem marad időnk. Hiábavaló erőfeszítéseinkben elfáradva kövessük inkább Mária példáját: csendesedjünk el Jézus, az élő Ige előtt, és Őhöz fohászkodva figyeljünk Urunk tanítására, az örök élet beszédére, mely szerint kevésre van szükség, valójában csak Krisztusra, és arra, hogy a vele való közösség jobbik része áthassa az időnk, és minden dolgainkat.

Február 14., péntek, olvasandó: Lk 11,1–13

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/LUK/11>)

Magyarázat:

„...mennyivel inkább ad mennyei Atyátok Szentlelket...”(13) Jézus ma feltétel nélküli bizalomra hív, amellyel bátran odatehetjük szívünk legféltebb vágyait is Isten elé. Mégis előfordul, hogy azt érezzük, az élet másképp alakult, mint vártunk, hogy zárva maradt kéréseink előtt az ég. Egy dologban biztosak lehetünk: Atyánk szüntelenül vágyik rá, hogy megajándékozhasson bennünket Önmagával. Könyörödjünk mindenekelőtt Szentlélekért!

Imádkozzunk, adjunk hálát mennyei Atyánknak, hogy mint az Ő gyermekei, a gyermekek jogán fordulhatunk Őhöz kéréseinkkel, kérdéseinkkel. Ébredjünk rá, milyen nagy ajándék és lehetőség az, hogy a teremtett mindenség Urához és Gondviselőjéhez fordulhatunk, és kérhetünk tőle, miközben Ő maga buzdít minket arra, hogy hozzá forduljunk mindenkor, mindenért, és minden jót tőle várjunk. A legfontosabb mégis az, hogy ne dolgokat, hanem magát az Urat kívánjuk magunk számára: Őt hívjuk és várjuk, hogy jöjjön be az életünkbe, és töltsön be a legfőbb jóval, az Ő lényével, jelenlétével. És Ő kész arra, hogy Szentlelkét adja az Övéinek, hogy egész életünket, így kéréseinket is beragyogja az Ő világossága.

Február 15., szombat, olvasandó: Lk 11,14–28

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/LUK/11>)

Magyarázat:

Mit gondolunk, érzünk, teszünk, ha valakinek az életében megnyilvánulni látjuk Isten erejét? A sokaság nem ámulatra indul, hanem gyanúsítgatásokba kezd, magyarázatot követel. Értelmet keres abban, ami az értelem felett áll. Hitünknek fontos része a megértés, de mindig marad olyan terület, ahol nem tehetünk mást, csak leborulva imádjuk Jézust. Nem azok a boldogok, akik mindent értenek Isten munkáiból, hanem azok, „akik hallgatják az Isten beszédét, és megtartják” (28).

Imádkozzunk, adjunk hálát azért, hogy Jézus Krisztusban eljött közénk Isten, akinél nincs nagyobb. Minket legyőz a Sátán, de Őt nem képes legyőzni, ezért Ővele mi is győzedelmeskedhetünk minden életrontó erő és hatalom felett, de csak Ővele. Az ember életének, testének házáat csak Ő képes kisépenni, majd saját Lelkével megtöltve, birtokba venni. Boldog, aki Isten beszédét erre nézve is igaznak tartja, és nem kételkedik Őbenne, mert ez a szabadulás, a megváltás, a gyógyulás, az élet beszéde.

Február 16., vasárnap, olvasandó: Lk 11,29–32

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/LUK/11>)

Magyarázat:

Milyen megdöbbentő volt, amikor még egymás között is vetekedtek a tanítványok, hogy ki a nagyobb (Lk 22,24–30), pedig ott volt közöttük a Legnagyobb! Ninive lakosai börtölve és bűnbánatot tartva megtértek Jónás prédikálására, Jézus kortársai viszont Jézus igehirdetésére sem. Bennünket milyen hatalmi harcok, bűnök foglalnak le? Az, hogy akik kevesebbet kaptak, többre jutottak a hitben és az engedelmisségben, bátorít-e, hogy az Úr Jézust felismerve, imádván a legtöbbet mérítsünk belőle (Jn 7,17)? Mert Jézussal többre juthatunk, mint elődeink, és ha

hallgatunk az igére, még nagyobb áldásokat élhetünk át, mint „Dél királynője” vagy „Ninive lakói”.

Imádkozzunk, adjunk hálát „a jelekért”, Isten megmentő, megváltó szeretetének e földi, emberi világunkban való megnyilatkozásaiért. „Ez lesz a jel számotokra” (Lukács 2,12), hirdette az angyal Jézus Krisztus születéséről. A harmadnapra halottaiból feltámadó Úr is megtérésre hívó jel minden nemzedék számára. Tele van az életünk Isten szeretetének megtérésre hívó jeleivel. Áldjuk és dicsőítsük ezért a mindenható és kegyelmes Istent!

Február 17., hétfő, olvasandó: Lk 11,33–36

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/LUK/11>)

Magyarázat:

„Aki lámpást gyújt, nem teszi rejtett helyre... hanem a lámpatartóra...” (33) A világosság maga Jézus Krisztus (Jn 8,12) és a benne való új élet. A sötétség a bűn uralma alatti lét (Ef 5,8). Minél jobban átjárja életünket Jézus világossága, annál jobban el tudjuk választani a jót a hitványtól (Jer 15,19). Minél magasabbra helyezük Jézust mint világosságot az életünkben, annál több fény esik ránk, és így ad nekünk az Ő dicsőségéből már itt a földön is (Jn 5,44).

Imádkozzunk, dicsőítsük Istent, hogy Jézus Krisztusban világosságot gyújtott e világban, mely eligazító fényt, tájékozódást, melegséget nyújt. A világban ma is ragyog az Ő világossága. Adjunk hálát az Úrnak, hogy kegyelméből megnyílhattak lelkileg vak szemeink, és belénk áradt az Ő fénye, amely bevilágította egész lényünket, életünket. Kérjük Istent, hogy tanúságot tehessünk a Tőle kapott, bennünk élő krisztusi világosságról, hogy az Ő fénye meglátszódjék az életünkön, a tekintetünkön: hitünket ne rejtegessek, ne titkoljuk senki előtt, és annak lángja soha ki ne hunyjon a szemünkben és a szívünkben.

Február 18., kedd, olvasandó: Lk 11,37–54

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/LUK/11>)

Magyarázat:

„De jaj nektek, farizeusok...” (42) Szeretünk jó képet festeni magunkról, még akkor is, ha közben másokat rossz színben tüntetünk fel. A farizeusokra egyenesen azt mondja Jézus, hogy „színészek”, és a külsőségekre túlzottan figyelnek, de az Isten szeretetét elhanyagolják. A legtöbb jajt nekik, a kiüresedett vallásosságban élenjáróknak mondja Jézus. Ma miben ítélheti meg életemet az Úr? Ahol jajt tudok mondani magamra (Ézs 6,5), ott áradhat rám a kegyelem, ott fogok áldást kapni.

Imádkozzunk, vegyük komolyan Jézus figyelmeztetését, és kérjük Isten segítségét, hogy ne váljon keresztyén életünk hívó színjátékká, vallásos képmutatássá. Mert jaj nekünk, ha mást mutatunk kívül, és más van belül, a szívünkben. Jaj nekünk, ha látszólag betartjuk a szabályokat, de az életünk messze van az igazságtól, végképp a szeretettől. Hívjuk segítségül megváltó Urunkat, mert sok „jaj” terhel minket, és csak Ő segíthet rajtunk, csak az Ő könyörületében bízhatunk.

Február 19., szerda, olvasandó: Lk 12,1–12

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/LUK/12>)

Magyarázat:

„Mondom nektek: ha valaki vallást tesz rólam az emberek előtt, az Emberfia is vallást tesz arról az Isten angyalai előtt.” (8) Micsoda ellentét! Mi bűnös emberek előtt szégyellünk bizonyosságot tenni Jézusról? Pedig Ő mennyei Atyja és seregei előtt tagad meg, vagy vall meg bennünket! Mert valóságos az ítélet, amitől megmenekülhetünk a Hozzá való térés által (RÉ21 485). Higgyünk benne megvallva Őt, hogy jó bizonyosságot tehessen rólunk!

Imádkozzunk, hogy ne féljünk felvállalni Krisztustól kapott megbízatásunkat, a tanítvány legfontosabb szolgálatát, amely mindenkor, mindenki előtt csakis a hűség bizonyosságtétel lehet Uráról, Jézus Krisztusról. Halljuk meg Urunk bátorítását: Ő számon tart bennünket (még hajunk szálait is!) ebben a szolgálatban. Merítsünk hát erőt Urunk szavaiból, és ne féljünk vallást tenni Róla, mert amikor hitben szólunk és tanúságot teszünk, Urunk közben elveszi a félelmet, Szentlelke által segítségünkre jön, és megadja azt, amit mondanunk kell, és szavunk az Ő szavaként, igéjeként jut tovább, hogy elvégezze munkáját ott, ahol kell. Dicsőítsük Megváltónkat, hogy ígérete szerint ő valóban velünk van, és segítségünkre van ebben a küldetésben.

Február 20., csütörtök, olvasandó: Lk 12,13–21

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/LUK/12>)

Magyarázat:

„Így jár az, aki magának gyűjt, és nem Isten szerint gazdag.” (21) A bolond gazdag nem számol Istennel, nem az Ő akarata szerint él a földi javakkal, lehetőségeivel. Önmaga körül forog az élete (19). De ha az ember életének Krisztus lesz a középpontja, akkor lehet Isten szerint gazdag: a hitben, a szeretetben, az örömben, a türelemben, a megértésben, teremve a Lélek gyümölcseit (Gal 5,22).

Imádkozzunk, kérve Istent, vezessen minket igazi önismeretre, hogy végig tudjuk gondolni, mire alapoztuk az életünket, miről szól az életünk (mi a célja, a mondanivalója, miért küzdünk és hajtunk, miért mennyi áldozatot hozunk), nehogy olyanná legyünk, mint ez a bolond gazdag a jézusi példázatban. Ő arra alapozott, ami nem tartotta meg az életét, és amit nem vihetett magával az örökkévalóságba, ami kihullott a kezéből és elveszett övele együtt; mert a halál mindent visz. Adjunk hálát Istennek, hogy megváltott gyermekeiként már tudhatjuk, hogy csak az a Valaki képes megtartani életünket, aki legyőzte a halált: a feltámadott Úr Jézus Krisztus, egyedül csak Ő!

Február 21., péntek, olvasandó: Lk 12,22–32

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/LUK/12>)

Magyarázat:

„Inkább keressétek az ő országát, és ezek ráadásaként megadatnak majd nektek.” (31) Ha Isten országa (Róm 14,17), Krisztus uralma valósul meg az életünkben, akkor nem a ráadást fogjuk keresni a lényeg elvesztve, hanem egyre inkább az Ő kezére

bízzuk egész életünket. Így kérdezték hitben járó eleink: „Neked a ráadás kell, vagy Jézus?” Ma életem melyik területét adom inkább az Ő uralma alá? (RÉ21 727/3)

Imádkozzunk Istenhez bizalommal, és ne aggódjunk életünkért, mert Gondviselőnk tudja, hogy szükségünk van ételre-italra, ruházatra, hajlékra, pihenésre. Legyen szívünkben hála, mikor Isten Igéje arra int, hogy az élet mégis több az ételnél és ruháznál, azaz evilági javaknál, mert ezzel azt az örömhírt hirdeti, hogy Isten nem kevesebbet, hanem többet akar adni ezeknél. Ezt a többet nem a kenyér és a ruha helyett, hanem azokon túl akarja adni nekünk. Ezért ne aggódjunk és siránkozunk, hanem imádságos bizalommal kérjünk, mindent Istentől várva. Imádságos szívvel keressük először az Ő országát, az Isten ügyéért való engedelmes szolgálatot, és megbizonyosodhatunk Isten megtartó hatalma felől is, amely nem engedi, hogy a gondjaink fölénk nőjenek, eltakarva Őt előlünk.

Február 22., szombat, olvasandó: Lk 12,33–40

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/LUK/12>)

Magyarázat:

„Mert ahol a ti kincsetek van, ott lesz a ti szívetek is!” (34) Csak Jézus jelenlétével és uralma alatt tudok jól élni javaimmal. Minél nagyobb érték számomra Jézus, annál inkább a valódi kincsek fogják jellemezni életemet. Az igazi érték az ő ismerete, ami meghatározza azt is, hogy hogyan fogok élni a földi javakkal. Ha már most van kincsem Jézusban, akkor az majd ki fog teljesedni az Ő országában (1Kor 2,9).

Imádkozzunk, hogy Jézus tanítása szerint mindenkor készen legyünk, mert nem tudjuk, mikor jön vissza Ő, az Úr; illetve mikor kell nekünk elmennünk ebből a világból. Áldjuk megváltó Urunkat, aki Szentlelkével alkalmassá tehet minket a kitartó virrasztásra és készenlétre. Mert a krisztusi embernek mindig készen kell állnia Ura visszatérésére, könnyű batyuval útra készülve, mint az Egyiptomból kivonuló zsidó nép. Kérjük Urunkat, hogy érkezésének időbeli bizonytalansága ne töltsön el minket szorongással, hanem inkább arra emlékeztessen, hogy „nincsen itt maradandó városunk, hanem az eljövendőt keressük” (Zsid 13,14), Istenünk örökkévaló országát, uralmát.

ÉLETÜNK ESEMÉNYEI

Hétközi programjaink, alkalmaink...

február 9. vasárnap 19 óra – Egyetemi kör

február 10. hétfő 18 óra – Ifjúsági óra

február 10. hétfő 17 óra – Konfirmációs óra

február 11. kedd 18 óra – Zoltáros imakör

február 11. kedd 18 óra – Kálvin kórus, kóruspróba

február 12. szerda 18 óra – Házaspárkör

február 13. csütörtök 18 óra – Gyülekezeti bibliaóra

február 14. péntek 18 óra – Nőszövetségi bibliaóra

február 17. hétfő 18 óra – Ifjúsági óra

február 17. hétfő 17 óra – Konfirmációs óra – 18 óra: Felnőtt konfirmáció

február 18. kedd 17 óra – Irodalmi bibliakör

február 18. kedd 18 óra – Kálvin kórus, kóruspróba

február 20. csütörtök 18 óra – Gyülekezeti bibliaóra

február 23. vasárnap 19 óra – Egyetemi kör

Várjuk szeretettel alkalmainkra!

Kapcsolat

LELKÉSZI HIVATAL

A Lelkészi Hivatal a templom jobb oldalán található udvaron keresztül közelíthető meg, bejárata a templom mögötti épületben van.

Várjuk szeretettel személyesen az alábbi időpontokban:

Hétfő: 10-13 óráig

Kedd: 9-12 óráig

Csütörtök: 14-17 óráig

Ebben az időben az alábbi telefonszámon érhet el bennünket: **06-30-632-0789**

Keressen bennünket bizalommal kereszttelővel, esküvővel, temetéssel kapcsolatban. Itt jelentkezhet konfirmációs előkészítésre is. Tegye fel bátran kérdéseit a lelkészeknek!

ELÉRHETŐSÉGEK

E-mail: budapest-kalvin.ter@reformatus.hu **Honlap:** www.kalvinteriref.hu

Telefon: 06-30-632-0789 a lelkészi hivatal ügyeleti rendjében!

Telefonügyelet a 06-30-256-6248 vagy a 06-30-122-85-29 számon **az alábbi időpontokban:**

Hétfő: 13-17 óráig
Kedd: 12-17 óráig
Szerda: 9-17 óráig
Csütörtök: 9-14 óráig
Péntek: 9-17 óráig

ADOMÁNYOK

Mivel egyházunk kiadásai havi rendszerességgel kerülnek kifizetésre, kérjük testvéreinket, hogy egyházfenntartói járulékukat is havi rendszerességgel juttassák el nekünk. Javasoljuk, hogy rendelkezzenek rendszeres havi banki átutalásról. Közleménybe írják be nevüket, és hogy „egyházfenntartói járulék”.

OTP Banknál vezetett számlaszámunk: 11707024-20107972

IBAN: HU21 1170 7024 2010 7972 0000 0000

BIC (SWIFT) KÓD: OTPVHUHB

További részletek honlapunkon: www.kalvinteriref.hu

*»Tudjuk pedig,
hogy aki szűken vet, szűken is
arat,
és aki bőven vet, bőven is
arat. Mindenki úgy adjon,
ahogyan előre eldöntötte
szívében,
ne kedvetlenül vagy
kényszerűségből, mert „a
jókedvű adakozót szereti
Isten”!«*

2Kor 9, 6–7